

MAHIR

Sajtófigyelő

ESTI HIRLAP

1983 JUL 3 0

244

Mennyiséggel — minőséget

Még az ötvenes években több számítás készült arról; *hány év alatt építhető fel annyi lakás, mint ahány család él itt Budapesten.* Ehhez megvizsgálták: *hogyan* növekszik a főváros lakossága, *mennyit* ruházhat be az ország, *milyen* arányú ipari fejlődés várható, *melyik* az elfogadható lakásnagyság? A számítások eltérőek voltak, a vélemények erősen megoszlottak. De abban szinte mindenki egyetértett: ha a kétszobás lakásokkal harminc-negyven év alatt oldható meg a mennyiségi lakáskérdés, a 4 szobásokkal pedig 50—60 év alatt, akkor feltétlenül az *első változatot* kell választani.

Az építkezések történetét jól ismerjük. Az első időben főként *egy, és másfél-szobás, fürdőszobás* lakásokat készítettek. Azután elkezdődött a *kétszobások* nagyarányú építése. Amikor kiderült hogy a régi módon nem valósíthatók meg a tervek, a hatvanas években Budapesten — csakúgy, mint sok más fővárosban — először csökkentették a helyiségek területét, majd bevezették a nagyipari építkezést, az együttes tervezést — a hetvenes években megjelentek a *tízemeletes negyedek*.

Nagy eredményeket értünk el. Aránylag rövid idő alatt az 1940-es Budapestnél *nagyobb város* épült fel a régi mellett, azzal összeforrva. Érezhető a lakáshelyzet javulása, ha a gondok száma nem sokat csökkent is.

Miért sok a gond most? A fejlődés új szakaszához értünk, *mind több minőségi feladatot* kell megoldani. Ezt jelzi a gyorsuló, belső vándorlás.

Tudomásul kell venni, hogy sok család már elégedetlen *régi lakásával*. Távol esik a munkahelytől, elavult a felszerelése, vagy éppen *az új igényekhez* mérten kicsi a területe. Ezrek akarnak cserélni nagyobb vagy zöldövezeti lakásra, mások családi házhoz akarnak jutni, de nem csekély azoknak a száma sem, akik *olcsóbb lakásba* szeretnének menni.

Változatosak az igények, s a fejlődés eredménye: *mind több a lehetőség is, hogy a különféle vágyak teljesüljenek.* De ma sem könnyű a csere. Nehéz megtalálni a megfelelő lakást, s természetesen a csere pénzbe kerül. Ezért még több szervezet támogatására van szükség a cserékhez. Mert társadalmi érdek, hogy ahol nemcsak ötven négyzetméter területű, hanem 100—120—150 nm-es lakások is vannak, ott a nagyobb család nagyobb otthont szerezhessen, hogy aki nagyobb teljesítményt ad, az kellő pihenésre is találjon. *Társadalmi érdek, hogy előbb-utóbb mindenki igényének megfelelő feltételek között lakják.*

A legfontosabb: *a változatosabb építkezés.* Kéves az, hogy a tízemeletes házak mellett legyen nyolc-, hat- vagy négyemeletes is. Minden ötven-százezer lakosú negyedben — Pesten vagy Budán — *kell több igényesebb és több olcsó lakás, több hatszobás, és több egy- és kétszobás is.* Igen, egy- és kétszobás is, mert a fővárosban ma több mint kétszázezer magányos ember él. Legyen mindenütt több *társas- és családi ház.* S ha erősödik a vágyakozás a zöldterület után, növelni kell *a fásított helyek* számát. Van erre mód? Ma a Városliget környéke az egyik *legértékesebb lakónegyed.* Valaha itt csak *homok és mocsár volt...*

Új lakások építése, a régiak felújítása, a jobb gazdálkodás *együtt oldja meg* a mennyiségi és minőségi lakáskérdést. Ezért a csere is megérdemli a nagyobb segítséget.

Aczél Kovách Tamás